

Τρίτον, προβάλλεται ότι η διάταξη παρέβη διαδικαστικούς κανόνες, καθόσον είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Η Πολωνική Κυβέρνηση φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφαση στην υπόθεση T-226/10, δεδομένου ότι δεν εξέτασε, ειδικότερα, τις ιδιαιτερότητες της εργασιακής σχέσεως που συνδέει τους νομικούς συμβούλους με τον Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 11 Αυγούστου 2011 — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-424/11)

(2011/C 311/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμπίπτουν στην έννοια του όρου «αμοιβαία κεφάλαια», κατά το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 6, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ (1) και το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 (2) (i) συνταξιοδοτικό πρόγραμμα στη σύσταση του οποίου προέβη εργοδότης με σκοπό τη χορήγηση συνταξιοδοτικών παροχών στους εργαζομένους και/ή (ii) κοινό επενδυτικό κεφάλαιο στο οποίο συγκεντρώνονται για επενδυτικούς σκοπούς τα στοιχεία ενεργητικού πλειόνων τέτοιων συνταξιοδοτικών προγραμμάτων σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, στο πλαίσιο των επίμαχων συνταξιοδοτικών προγραμμάτων:

- α) οι συνταξιοδοτικές παροχές που μπορεί να λάβει μέλος καθορίζονται εκ των προτέρων βάσει των νομικών πράξεων περί συστάσεως του προγράμματος (σύμφωνα με μαθηματικό τύπο στηριζόμενο στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο εργαζόμενος παρείχε μισθωτή εργασία προς τον συγκεκριμένο εργοδότη, καθώς και στις αποδοχές του μέλους) και όχι βάσει της αξίας των στοιχείων ενεργητικού του προγράμματος·
- β) ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει εισφορές στο πρόγραμμα·
- γ) μόνον οι εργαζόμενοι του συγκεκριμένου εργοδότη έχουν δικαίωμα συμμετοχής στο πρόγραμμα και μπορούν να τύχουν συνταξιοδοτικών παροχών στο πλαίσιο αυτού (ο μετέχων στο πρόγραμμα αναφέρεται ως «μέλος»·

δ) ο εργαζόμενος είναι ελεύθερος να αποφασίσει αν θα γίνει μέλος·

ε) εργαζόμενος ο οποίος έχει καταστεί μέλος είναι υποχρεωμένος να καταβάλει εισφορές στο πρόγραμμα, το ύψος των οποίων υπολογίζεται βάσει ποσοστού των αποδοχών του·

στ) οι εισφορές του εργοδότη και των μελών συγκεντρώνονται από τον διαχειριστή του προγράμματος και επενδύονται (συνήθως σε αξίες) προκειμένου να συσταθεί κεφάλαιο, βάσει του οποίου τα κέρδη που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού προγράμματος καταβάλλονται στα μέλη·

ζ) εφόσον τα στοιχεία του ενεργητικού του προγράμματος υπερβαίνουν το αναγκαίο για τη χρηματοδότηση των παροχών που προβλέπει το πρόγραμμα, ο διαχειριστής του και/ή ο εργοδότης, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει το πρόγραμμα και τις εφαρμοστέες διατάξεις του εθνικού δικαίου, δύναται να προβούν σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες επιλογές, ή σε συνδυασμό αυτών: (i) να μειώσουν το ύψος των εισφορών του εργοδότη στο πρόγραμμα, (ii) να μεταφέρουν το σύνολο ή μέρος του πλεονάσματος στον εργοδότη, ή (iii) να αυξήσουν τις παροχές προς τα μέλη του προγράμματος·

η) εφόσον τα στοιχεία του ενεργητικού του προγράμματος υπολείπονται του αναγκαίου για τη χρηματοδότηση των παροχών που προβλέπει το πρόγραμμα, ο εργοδότης υποχρεούται καταρχήν να αναλάβει την κάλυψη του ελλείμματος, ενώ σε περίπτωση που δεν πράττει ή αδυνατεί να πράξει κάτι τέτοιο, μειώνονται οι παροχές προς τα μέλη·

θ) το πρόγραμμα επιτρέπει στα μέλη να προβαίνουν σε εθελούσιες συμπληρωματικές εισφορές (ΕΣΕ), οι οποίες δεν παραμένουν στο κεφάλαιο του προγράμματος αλλά μεταβιβάζονται σε τρίτο προς επένδυση, και προβλέπει τη χορήγηση πρόσθετων παροχών αναλόγως της αποδόσεως των επενδύσεων (οι πράξεις δεν υπόκεινται στον ΦΠΑ)·

ι) τα μέλη μπορούν να μεταφέρουν τα δικαιώματα παροχών που έχουν σωρεύσει στο πλαίσιο του προγράμματος (υπολογιζόμενα βάσει της αναλογιστικής αξίας τους κατά τον χρόνο μεταφοράς) σε άλλα συνταξιοδοτικά προγράμματα·

ια) οι εισφορές στο πρόγραμμα του εργοδότη και των μελών δεν λογίζονται ως φορολογητέο εισόδημα των μελών από το κράτος μέλος·

ιβ) από φορολογικής απόψεως, οι συνταξιοδοτικές παροχές που λαμβάνουν τα μέλη βάσει του προγράμματος λογίζονται από το κράτος μέλος ως υποκειμένο στον φόρο εισόδημα των μελών, και

ιγ) ο εργοδότης και όχι τα μέλη είναι αυτός που βαρύνεται με τα έξοδα διαχειρίσεως του προγράμματος.

2) Λαμβανομένη υπόψη (i) του σκοπού της διατάξεως περί απαλλαγής του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 6, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ και του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112, (ii) της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας και (iii) των προεκτεθέντων στο πρώτο ερώτημα στοιχείων:

- α) δύναται κράτος μέλος να ορίσει, βάσει του εθνικού δικαίου του, τα κεφάλαια που επιπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της έννοιας των «αμοιβαίων κεφαλαίων» κατά τρόπο που να εξαιρεί κεφάλαια όπως τα προαναφερθέντα στο πρώτο ερώτημα και να περιλαμβάνει φορείς συλλογικών επενδύσεων, κατά την έννοια της οδηγίας 85/611, όπως έχει τροποποιηθεί;
- β) έχουν και σε ποιο βαθμό σημασία τα ακόλουθα στοιχεία ως προς το ζήτημα αν κεφάλαιο όπως το προεκτεθέν στο πρώτο ερώτημα μπορεί να χαρακτηριστεί από το εθνικό δικαιο κράτους μέλους ως «αμοιβαίο κεφάλαιο»:
- i) τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του κεφαλαίου (όπως περιγράφηκαν στο πρώτο ερώτημα ανωτέρω).
- ii) ο βαθμός στον οποίο το κεφάλαιο είναι «παρεμφερές και ως εκ τούτου σε ανταγωνισμό» με επενδυτικά μέσα τα οποία έχουν χαρακτηριστεί από το κράτος μέλος ως «αμοιβαία κεφάλαια»;
- 3) Πρέπει, εφόσον στο πλαίσιο της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, στοιχείο β', περίπτωση (ii), είναι αναγκαίο να καθοριστεί ο βαθμός στον οποίο το κεφάλαιο είναι «παρεμφερές και ως εκ τούτου σε ανταγωνισμό» με επενδυτικά μέσα τα οποία έχουν χαρακτηριστεί από το κράτος μέλος ως «αμοιβαία κεφάλαια», να εξετασθεί η ύπαρξη ή ο βαθμός «ανταγωνισμού» μεταξύ του οικείου κεφαλαίου και των άλλων αυτών επενδυτικών μέσων ανεξάρτητα από το ζήτημα της «ομοιότητας»;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

(²) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom στις 12η Αυγούστου 2011 — Mark Alemo-Herron κ.λπ. κατά Parkwood Leisure Ltd

(Υπόθεση C-426/11)

(2011/C 311/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η Αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Αναρρεσίβλητη: Parkwood Leisure Ltd.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στην περίπτωση κατά την οποία, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα από σύμβαση έναντι του μεταβιβάζοντα για εφαρμογή των εκάστοτε όρων και συνθηκών που προκύπτουν από διαπραγμάτευση και συμφωνία στο πλαίσιο οργάνου συλλογικής διαπραγματεύσεως και το δικαίωμα αυτό αναγνωρίζεται από το εθνικό δικαιο ως δυναμικής, και όχι στατικής φύσεως, όπως ίσχυε μεταξύ του εργαζομένου και του μεταβιβάζοντος εργοδότη, το άρθρο 3 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου (¹), της 12ης Μαρτίου 2001, σε συνδυασμό με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Werhof κατά Freeway Traffic Systems GmbH & Co KG (Συλλογή 2006, σ. I-2397)
- α) επιβάλλει το δικαίωμα αυτό να προστατεύεται και να ισχύει έναντι του προς ον η μεταβίβαση σε περίπτωση μεταβιβάσεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, ή
- β) επιτρέπει στα εθνικά δικαστήρια να κρίνουν ότι αυτό το δικαίωμα προστατεύεται και ισχύει έναντι του προς ον η μεταβίβαση σε περίπτωση μεταβιβάσεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, ή
- γ) απαγορεύει στα εθνικά δικαστήρια να κρίνουν ότι αυτό το δικαίωμα προστατεύεται και ισχύει έναντι του προς ον η μεταβίβαση σε περίπτωση μεταβιβάσεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας;
- 2) Στην περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος έχει τηρήσει την υποχρέωσή του να μεταφέρει στην εσωτερική του έννομη τάξη το ελάχιστο όριο απαιτήσεων του άρθρου 3 της οδηγίας 2001/23 αλλά ανακύπτει το ζήτημα εάν τα μέτρα εφαρμογής πρέπει να ερμηνευθούν κατά ευνοϊκότερο για τους εργαζόμενους τρόπο ο οποίος βγαίνει πέραν των απαιτήσεων αυτών με την πρόβλεψη δυναμικής φύσεως δικαιωμάτων από σύμβαση έναντι του προς ον η μεταβίβαση, είναι ελεύθερα τα δικαστήρια του κράτους μέλους να εφαρμόζουν το εθνικό δικαιο όσον αφορά την ερμηνεία της νομοθεσίας προσαρμογής πάντοτε υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η ερμηνεία δεν έρχεται σε αντίθεση προς το κοινοτικό δικαιο ή πρέπει να ακολουθηθεί κάποια άλλη προσέγγιση και, εάν ναι, ποιά;
- 3) Στην υπό κρίση υπόθεση, εφόσον ο εργοδότης δεν υποστηρίζει ότι η ισχύς του δυναμικού δικαιώματος των εργαζομένων κατά το εθνικό δικαιο σε συλλογικά συμφωνηθέντες όρους και συνθήκες θα ισοδυναμεί με προσβολή των δικαιωμάτων του βάσει του άρθρου 11 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, είναι ελεύθερο το δικαστήριο να εφαρμόσει την ερμηνεία των κανόνων TUPE [κανονιστική ρύθμιση περί μεταβιβάσεων επιχειρήσεων και προστασίας της απασχολήσεως] που επικαλούνται οι εργαζόμενοι;

(¹) Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16).